

Canal de Panamá (gol mar dels Indes)

Perlong e Panama a excepció de la zona del canal que perlong és L. U. 10 milles de ~~profunditat~~ profunditat i una 5 de ~~largada~~ ^{diàmetre} de cada costat.

140 - Talla la Pp. de Panama en dos meitats

Ciutat Panama; Colom

travessia de la entrada en el canal

Primer Colom (escala) (part de l'immens?) després ~~des~~ de Gatun

Elle immens de Gatun (en part artificial per a permetre el pas de vaixells de gran tonatge. Pas estret entre

murtranyes tall de la culebra estretíssim

i entre timbers, talles, etc. al final ciutat

de Panama (digue immens)

de Colom naveguem per l'ample canal que mena a les primeres res-

closes. El vaixell fa ziques-zagues entre

montanyes i illes baixes i també per a evitar

la forta corrent del riu Chapres

→ travessades de roques i argamassa.

A 7 milles del far d'entrada s'arriba a les tres rescloses de Gatun. El vaixell puja les rescloses s'omplen i es buiden en 15 minuts. El vaixell amb les màquines perades es anarregat per dues locomotores fins el gran llac, on torna a navegar amb les seves pròpies màquines (una 40 Kk. Aent zip - 2 que el volt de les illes després entra en el riu Chagres fins al tall de la Culebra (Pas de la Culebra) fins les rescloses de Pedro Miguel, Dos, que baixen el vaixell fins el nivell del llac de Miraflores. El llac de Miraflores. Però encara es troba més avall en un nivell inferior al Pacífic. Després ve un canal de 11 mils 200 Kkm. que desemboca en les profundes aigües del Golf de Panamà.

Els americans del Nord tenen dominen^{on} seu milles ~~al llarg del canal~~ ~~al llarg del canal~~

Després fracassà en l'obertura del Canal francès perd mil cinc-cents milions de francs. Els accionistes perseguixen a

Lesseps i el seu fill. Tot això degenera en gran
escàndol polític. Boulanger derrotat pels republi-
cans, els boulangersistes acusa els seus adver-
saris d'haver-se deixat corrompre pel
le Societat del Canal de Panama i ministres
i diputats són acusats d'haver
percebut de 2 a 3 milions de francs
els dos Lesseps pare i fill i el vicentor de
le torre Eiffel. El ~~campes~~^{any} Reinbo
Reinach es suïcida. 1 Herz: Arlon es fuguen

La nostra casa Tahitiana (segueix de la
segona llibreta)

Aquestes no es tancaven mai i les branques dels guaiàvers ^{propers} hi entraven, tenien prou viri'or per atravesar la cambra i entortolligar-se a la lampara central, enfilar-se pel cordó elèctric i arribar al sostre. L'ufana tropical resultava excessiva. Les fulles de la inca que guarnien el peu de l'escala arribaven dos metres de llargaria, les fulles de les marquises eren jove grans per a servir de paraiques als indígenes, l'enredadora que vam plantar quan no pujava més de trenta centímetres, aviat va cobrir la casa teulada i tot. El mangle segan-tesse que senyorejava a l'enc de jardí no parava de produir arrels aèries que baixaven ràpidament vers la terra i si hi introduïen aug-mentant a ells i totos el gruix d'aquell arbre que

seis homes no podien abraçar

El jardí en arribar nosaltres presentava un estat selvàtic. Els arbres i les plantes s'hi barrejaven sense cap ordre. Dos altíssims costers surgien de la massa salvatge, estenien i agilitaven llurs espines i palmes pel damunt d'aquella ~~selva~~ selva casolana

Un bosquet de bananers ~~se~~ posava una nota de verd més clar al costat d'un arbre del pa carregat de fruits i, escampats per aquí per allà fidels al general desordre s'aixecaven ^{manguers,} guaiabers, pistaxers, papaiers... Dins de l'element en estat d'arbusc hi havia cafeiers, mandioquers i com a plantes de guarniment porrànies gegants, marqueses, iuques. Moltes d'aquestes plantes jo les coneixia per haver-les vistes a Europa però molt menys exuberants. ^{ja que} ~~era~~

les fulles rígides i ensiformes ^{de les iuques} amida ven més
de dos metres de llargada i les de les maqueses
eren tan extenses que servien de paratga als indígenes ^{quan queia un xafac} mentre que
en una sola fulla de bananer hi cabíem
ajaguts el gos, el gat i jo

amb paciència i ^{més o menys} tal Mr. Choffat i jo ajutats per
un paio colís gamberra o tonkinès hi anàvem
posant ordre. Dues avingudes unien la casa al ca-
minal carrossable carreter que corria al llarg dels qua-
tre bungalows per a morir en la propietat de l'of-
ficial de marina jubilat. D'aquestes dues avingudes
una era ampla i ^{situat darrera la casa} menys al garatge, l'altre, més
estreta, ~~anava~~ moria al peu de la galeria. En
aprendre que els cossos germinats poden conver-
tir-se en un còctol sense fer més que col·locar el
fruit en el lloc desitjat. Vam avenglanar-ne deu
dotze al llarg de la segona avinguda, una a casa

banda fent parella. Els petits colos obeïnt a
llur pròpia naturalesa es van començar a podrir
S'esterelaven, s'escampaven en fragments. Ja ha-
vien arrelat en la terra i unes fulletes verdes en
sortien, formaven un graciós ramell. Anaven
tant de pressa a creixer i a prendre ufama que
al cap de piques setmanes les fulles ja arribaven
un metre d'altres i es començaven a dividir en frag-
ments que formaven palma. Després aquestes
palmes anirien creixent, formarien la
capçada ^{del cocoter} damunt d'un tronc encara prim.
En abandonar nosaltres la Polinesia, el jove
cocoter ja ajuntaven llurs palmes pel
damunt del camí formaven un tunel ce-
gatal ~~per l'ombra~~ del qual hom podia
anar del caminal al bungalow sota una petita
baga.